

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Den tilføjelse, fru Lone Møller henviser til, er en tilføjelse, der tydeliggør, at det forslag fra sin oprindelse har været tiltænkt at skulle kunne bruges af alle borgere. Og hvis man læser bemærkningerne til det tidligere forslag, så vil man også af eksemplerne kunne se, at man peger på, at det er en ordning, som også skulle komme studerende og ældre til gavn.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Møller må gerne komme på talerstolen, men det er som ordfører, idet der ikke er flere korte bemærkninger. Fru Lone Møller som ordfører.

Lone Møller (S):

Det forslag, som vi her behandler, kan måske umiddelbart lyde sympatisk, og der er sikkert også mange borgere, der synes, at forslaget er en god idé, hvis man står på en venteliste.

Men hvis vi ser nærmere på konsekvenserne af forslaget, er der ingen tvivl om, at det er et skred i dansk sundheds- og velfærdspolitik, og at der er en stor fare for, at vi får svækket borgerens retssikkerhed. Alene det, at patienter ikke har nogen mulighed for erstatning i tilfælde af lægesjusk eller fejlbehandling, er ikke nævnt med ét eneste ord i forslaget.

I Socialdemokratiet ønsker vi fri og lige adgang til sygehusene. Ifølge forslaget skal kommunerne have mulighed for at betale for borgerens ophold på private sygehuse eller i udlandet, men det er dybt bekymrende, at det bliver fuldstændig tilfældigt, hvem der kommer til at modtage kommunernes tilbud. Skal det være den person, der belaster kommunens budget, fordi borgeren er på sygedagpenge? Skal det være den ældre, der har smerter, eller er det den psykisk syge, narkomanen, der venter på et behandlingstilbud? Ét er i hvert fald helt sikkert: Der kan ikke købes private behandlinger for alle borgere i kommunen.

Ifølge forslaget er det ikke en lægefaglig vurdering, der er afgørende, men et skøn, den enkelte sagsbehandler skal have. Det er et brud med det princip, at den mest syge skal have hjælp først. Hvorfor skal kommunen have ret til at lade en 35-årig springe køen over, mens den 80-årige må vente, selv om hun er mere syg? Er det, fordi der er bedre økonomi i dag?

Det er et opgør med principperne om lige adgang. Nu skal borgerne klassificeres i kommunen alt efter, hvor nyttige de er i samfundet. Nu

skal det gøres op i penge. De ansatte i kommunerne er i forvejen udsat for et enormt pres, og jeg har ikke tiltro til, at der er en faglig ekspertise rundtomkring i landets kommuner til at vurdere, hvem der skal have størst mulighed for sygebehandling.

Jeg sagde det før: Alle, som har været medlem af dette Folketing blot 14 dage, har oplevet at få henvendelser, som drejer sig om individuelle vurderinger, og det er en anden sag. Men jeg frygter også, at der er nogle kommuner, der simpelt hen ikke vil benytte sig af tilbuddet. Hvis jeg boede i x-købing kommune, ville jeg have meget svært ved at forstå, hvorfor man i y-købing kommune kunne få betalt sit sygehusophold. Men lad os se, jeg tror, det giver utrolig store problemer.

Kl. 15.30

Socialdemokratiet ønsker, at mennesker, der venter på sygehusbehandling, skal behandles så hurtigt som muligt. Jeg har da store forventninger til regeringens erklærede mål om 2 måneders ventetid pr. 1. juli, men jeg mener ikke, at kommunalt- og arbejdsgiverbetalte private behandlinger er måden at gøre det på.

Der skal satses hårdt på at tilføre det offentlige sygehusvæsen de nødvendige midler, det nødvendige udstyr, personale, til at få integreret al sundhedsvidenskabelig arbejdskraft og på at få gennemført effektivitetsforbedringer på sygehusene f.eks. i form af ændrede arbejdsgange og bedre hygiejne.

I dag ved man f.eks., at hygiejneproblemer koster tusinder af ekstra sengedage i det offentlige sundhedssystem. Der kunne man måske begynde at sætte lidt hårdere ind. Det er lange seje træk, der skal til, og ikke, at det er tilfældigt, hvor man bor, eller hvad man hedder.

Socialdemokratiet kan ikke støtte forslaget. Det tror jeg man er klar over.

Birthe Skaarup (DF):

Det her forslag handler om at få sat borgerne i centrum. Det er jo konsekvensen af forslaget, som indenrigs- og sundhedsministeren her fremsætter.

Hvorfor er det så nødvendigt? Her bliver vi nødt til at sige, at det faktisk er amterne, der ikke har løst deres opgave godt nok. Den debat, der taler hen imod amternes nedlæggelse, kan man jo med rimelighed tage også her, fordi det er et af de vitale områder for borgerne, at vi har et godt sundhedsvæsen, og det er faktisk ikke løst.